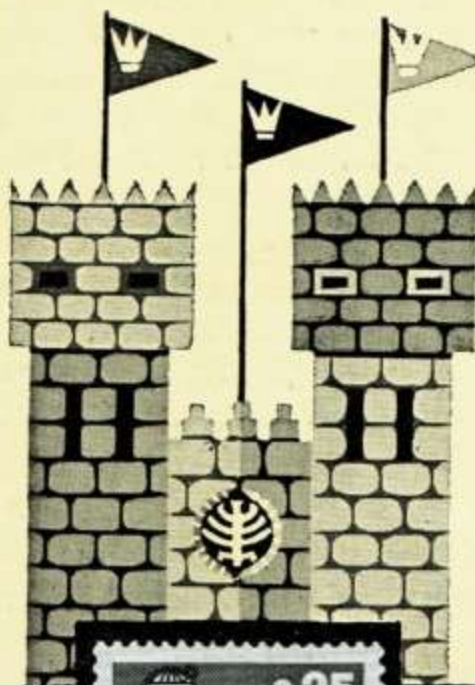

Festival
Stamps
5721-1960

מועדים
לשפחה
תשנ"א

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

תל אביב - יפו • ירושלים • חיפה

PHILATELIC SERVICES

JERUSALEM • ISRAEL

אול בן קיש ממטה בנימין הוא המלך הראשון בישראל. ראשיתו איכר פשוט. בתקופה, ששבטי ישראל זקוקים ומצפים למלך שיבוא וילכד אותם ויילחם את מלחמותיהם. כשהלך לבקש את אתונות אביו האבודות, נודמן אצל שמואל הנביא, ושמואל משח אותו למלך על ישראל. מיד התחיל שאול בהקמת צבא, וימי מלכותו היו ימי מלחמות קשות עם אויבי ישראל. שאול ניצח את בני עמון, את עמלק ואת הפלשתים וביסס את מלכותו.

אחר ניצחונות על אגג מלך עמלק סר חנו בעיני שמואל, משום שלא קיים את מצוות מחיקת זכר עמלק במילואה וחמל על אגג. בזה נגזר דינה של מלכותו. שאול ידע, כי דוד הרועה מבית לחם, שהצליח בגבורתו וכבש את לב העם, הוא המיועד לקחת את מלכותו מידו, ולכן רדף את דוד כל ימיו.

באחרית ימיו גברו הפלשתים, ובקרוב בהר הגלבוע הוכה צבא שאול ושלושת בני המלך נפלו חללים. שאול נפצע, ומשלא רצה למות מידי האויבים, הפיל עצמו על חרבו ומת.

לא זכה שאול להקים שושלת, אולם רב ערכו בתולדות העם, שכן הוא שליכד את השבטים לאומה אחת והניח את היסוד למלכות ישראל.

Saul, the son of Kish, of the tribe of Benjamin, was the first king in Israel. He was a peasant at the time when the tribes of Israel demanded a king who would unite them and fight their battles. Samuel, the seer, annointed him king over Israel.

Saul immediately began to raise an army and his reign was marked by difficult wars against the enemies of Israel. Saul conquered Ammon, Amalek and the Philistines and consolidated his kingdom

After his victory over Agag, the king of Amalek, he lost favour in the sight of Samuel because he had spared Agag. This led to the end of his reign. "...and the Lord hath rejected thee from being king over Israel."

Saul knew that the shepherd David of Bethlehem whose heroism had won the heart of the nation was destined to reign after him, and he, therefore, pursued him all his days. Towards the end of his life the Philistines won the upper hand and in a battle on Mount Gilboa, Saul's army was beaten and the three sons of the king were killed. Saul was wounded and not wishing to die at the hands of the enemy, fell on his sword and died. Saul did not found a dynasty. However, his great significance in the history of the nation lies in the fact that he united the tribes into one people and laid the foundations of the kingdom of Israel.

 וד בן ישי, בן איכרים מבית לחם ביהודה, הוא השני במלכי ישראל ואבי השושלת, שמלכה בירושלים עד חורבן הבית הראשון. בנעוריו הכה את גלית הענק הפלשתי, והובא לבית שאול המלך ואף נתמנה למפקד בצבאו. בהצלחותיו הרבות כבש את לב העם ועורר את קנאת המלך. אחר שסר חנו של שאול, ושמואל הנביא משח את דוד למלך תחתיו, הוכרח דוד לברוח ולהסתתר מפני שאול.

אחר מפלת שאול בהר הגלבוע מלך דוד בתכרון, תחילה על שבט יהודה בלבד, ואחר מות איש-בשת בן שאול מלך דוד על כל שבטי ישראל.

דוד היה מלך לוחם וכובש. בניצחונותיו המפוארים על הפלשתים, על אדום ועל עמון ובכיבוש ירושלים מידי היבוסי, חיוק את ממלכתו והרחיב גבולותיה, אף העביר את ממלכתו לירושלים. באחרית ימיו מרד בו אבשלום בנו, אולם המרד דוכא, ודוד ישב על כיסאו עד יום מותו. "בתכרון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים".

בזיכרון העם נודע דוד כ"משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל". "משיח אלהי יעקב" — שמלכותו עומדת לדורות, גם נשיאי ישראל וראשי הגולה בימי התלמוד ואחריו נתייחסו לבית דוד, ואף גאולתו השלמה של עם ישראל עתידה להיות בידי משיח מבית דוד. "נעים זמירות ישראל". — על שם ספר תהלים, הכולל ק"ג מזמורים, מזמורי תחינה ותפילה בעת צרה ומזמורי שבח והודיה בעת רוחה וישועה, הם המביעים את יגונו ושונו של היחיד, ומהם המביעים את תוגת העם בצר לו ואת ביטחונו באלהי ישעו ואת שמחת העם בטוב לו. מזמורי תהלים הם תפילתו של אדם מישראל בעת צרה והודיתו בעת ישועה, ורבים מהם נקבעו בסדר התפילות של כל עדות ישראל.

ביטוי לדבקותו של העם במלכו משיחו ניתן באמרה: "דוד מלך ישראל חי וקיים!".

In the annals of the nation David is known as "the Messiah of the God of Jacob, and the Psalmist of Israel." "The Messiah of the God of Jacob" in that his kingdom continued for generations, and Princes of Israel and leaders of the Diaspora in the time of the Talmud and later were descendants of the House of David. Even the final redemption of the people of Israel is to be brought about by a Messiah of the House of David. He is called "the Psalmist of Israel" because of the Book of Psalms which consists of 150 psalms, songs of supplication and prayer in time of sorrow, and songs of praise and thanks in times of prosperity and salvation. Some of the psalms express the agony and joy of the individual and others the sorrow of the nation in time of trouble, its faith in the God of its deliverance and the joy of the nation when all is well. Many of the psalms are included in the regular prayers of all Jewish communities. The proverbial saying "David, king of Israel, lives on for ever" is the expression of the attachment of the nation throughout history to its king and messiah.

David, the son of Jesse, of peasant stock from Bethlehem in Judea, was the second king of Israel and the founder of the dynasty which reigned in Jerusalem till the destruction of the first Temple. In his youth he smote Goliath, the Philistine giant, and was brought before King Saul and appointed an officer in his army. His many successes won him the love of the people and aroused the envy of the king. David was forced to flee and hide from Saul when the king had lost favour in the eyes of the prophet Samuel who anointed David king in his stead.

After Saul's defeat on Mount Gilboa, David reigned in Hebron, first only over the tribe of Judah and after the death of Ish-Boshet, the son of Saul, he reigned over all the tribes of Israel. King David was a warrior and conqueror. His glorious victories over the Philistines, Aram and Ammon and his deliverance of Jerusalem from the hands of the Jebusites strengthened his kingdom, extended its borders and he transferred the seat of his kingdom, extended its borders and he transferred the seat of his kingdom to Jerusalem. In his latter days his son, Absalom, rebelled against him but the rebellion was suppressed and David reigned until the day of his death. "Seven years reigned he in Hebron, and three and thirty years in Jerusalem."

שלמה בן דוד מלך אחרי אביו בירושלים ארבעים שנה. ימי מלכותו היו ימי שלום אחר המלחמות שנלחם אביו, וגבולות הממלכה היו "בכל עבר הנהר מתפסח (שעל נהר פרת) ועד עזה", כשכל שבטי ישראל מאוחדים בה. שלמה ביסס את הממלכה על ידי קביעת המשטר הפנימי ועל ידי ביסוס כלכלת הארץ. הארץ נתחלקה לשנים עשר מחוזות, שלא לפי השבטים, ופקידות מחוזיות ומרכזיות ניהלה את כל ענייניה. ענפי הכלכלה העיקריים היו המסחר, המלאכה, החקלאות, מכרות המתכת, והצי באילת ובעציון גבר וביפו, ששימש לצורכי סחר בין-לאומי ולחיווק הקשרים עם ממלכות אחרות. שלמה חיזק את הברית שהייתה לדוד אביו עם חירם מלך צור וכתר בריתות נוספות. עיקר פעולתו הוא בניין בית המקדש בירושלים. המקדש נועד למקום המיוחד להקרבת קרבנות לאלהי ישראל ולמרכז תפילותיו של העם בכל מקום שהוא ואף של הגר והנכרי הרוצה לעבוד את אלהי ישראל. קדושתו של מקום המקדש לא פקעה גם אחר חורבנו. ואף הבית השני נבנה על מקומו, וכל ישראל מכוונים פניהם ולבם בתפילתם אל המקום הזה.

אחרי מות שלמה נתפלגה הממלכה למלכות ישראל, שפרשה מבית דוד, ולמלכות יהודה בירושלים, שנשארה בידי יורשיו של שלמה.

בזיכרון העם נודע שלמה כחכם מכל אדם וכמחבר שיר השירים, ספר משלי וספר קהלת. שיר השירים נתקדש במיוחד במסורת העם, אחר שפירשו חכמי ישראל את שירת האהבה שבו כסמל לאהבת ה' את ישראל. ספר "משלי" הוא אוסף גדול של מאמרי חכמה על שאלות החיים השונות ומגילת "קהלת" מכילי דברי הגות על הבלותם ואפסותם של הקניינים החומריים.

Solomon, son of David, reigned in Jerusalem for forty years in succession to his father. His reign was one of peace after David's wars and the borders of his kingdom were "over all the region on this side of the river, from Tiphseh even to Azzah..." in which all the tribes of Israel were united. Solomon strengthened the kingdom by stabilising domestic rule and by consolidating the economy of the country. The land was divided into twelve districts, not according to the tribes, but geographically with regional officials and central offices to administer all affairs. The basic branches of the economy were commerce, crafts, agriculture, metal mining, and the fleet at Eilat and at Etzion Geber and Jaffa which served to develop international trade and strengthened the bonds with other kingdoms. Solomon strengthened the alliance which David had made with Hiram, king of Tyre, and formed additional alliances.

His main undertaking was the building of the Temple in Jerusalem. This was to be the main centre for the offering up of sacrifices to the God of Israel and for the prayers of the nation everywhere, including the stranger and the convert. The sanctity of the Temple for those who wished to worship the God of Israel did not end with its destruction, and the Second Temple was built on the same site. To this day Jews everywhere turn their faces and their hearts in prayer towards this place.

After Solomon's death the kingdom was split into the kingdom of Israel which seceded from the House of David and into the kingdom of Judah in Jerusalem which remained in the hands of Solomon's successors. Solomon is remembered as the wisest of men, and as the poet of the Song of Songs, the Book of Proverbs and the Book of Ecclesiastes.. The Song of Songs assumed special sanctity in the tradition of the nation since its wise men interpreted its love poem as the symbol of God's love for Israel. The Book of Proverbs is an anthology of wise sayings on various aspects of life and the Scroll of Ecclesiastes contains reflections on the vanity and insignificance of material possessions.

ה צ י י ר THE ARTIST

אשר קלדרון, חדש בין ציירי בולי ישראל, עלה ארצה מבולגריה והיה חניך עלית גוער בקיבוץ בית אלפא עד 1950.

בשנה זו התחיל בלימודיו בבית הספר ל"אמנות "בצלאל" בירושלים, אחרי שנת עבודה מעשית בגרפיקא ועבודות תכנון תערוכות, עם התגייסותו לצבא, הועסק כגרפיקאי באחד הפיקודים עד תום שירותו.

כיום הוא עובד כאורח במקצוע זה באחד החילות בצה"ל, וממלא גם תפקיד של בוחן למקצוע הגרפיקה בצבא.

אשר קלדרון זכה בכמה פרסים במספר תחרויות לסמלים וכרזות. שלשת בולי סדרת בולי מועדים לשמחה של השנה בוצעו בסגנון מיוחד, ולפי דברי הצייר, הם צויירו אמנם לפי מקורות היסטוריים, אך גועדו לסמל שלשה עקרונות אופייניים של העם היהודי: לוחמות (שאול), רוחניות (דוד) וחכמת צדק (שלמה).

Bulgarian born Asher Kalderon, came to Israel as a member of Youth Aliyah. He worked first at a kibbutz and later as an assistant to an exhibition designer. He studied graphic art at the Bezalel School in Jerusalem.

During his army service he made full use of his artistic training and upon his release, continued his work with the forces as a civilian employee, acting also as expert examiner in his field of work.

This year's festival set, designed on the pattern of stained-glass windows, are Kalderon's first stamps to be issued. As to the motives of his three stamps, the artist explains, that the designs were done according to historical descriptions of the first three Kings of Israel. He wished however, to lend special meaning to this set of stamps by using three additional motives in order to denote — according to his own interpretation — three main characteristics of the Jewish people; militancy (Saul); Spirituality (David); Wisdom and Righteousness (Solomon).